

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200379
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812200379.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľov: v 1/ rade X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. 6, K., v 2/ rade Z. I., nar. X.X.XXXX, bytom K., K. XX, proti odporcovi: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 6500,- eur z titulu náhrady škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Konanie sčasti, a to o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 4 450,- eur
z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti návrh zamieťa.

Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 41,36 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa pôvodne podaným návrhom doručeným súdu 11.1.2012 domáhali voči odporcovi náhrady škody a nemajetkovej ujmy spolu vo výške 6500,- eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza v konaní 10C 150/2006, v ktorom konaní sa navrhovatelia domáhali náhrady škody voči Q. P. vo výške 7482,41 eur. V tom konaní nastávali neodôvodnené prietahy v konaní, keďže až po 15-tich mesiacoch súd určil znalca na vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku. Uviedli, že v uvedenom konaní Ing. Tuchyňa vypracoval znalecký posudok č. 142/08 z 6.11.2008, ktorý bol plný nedostatkov, vecných a odborných chýb, na základe čoho bolo potrebné v konaní vypracovať náročné materiály, vyjadrenie a stanovisko k znaleckému posudku. Namietali, že napriek nekvalite posudku súd znalcovi Ing. Tuchyňovi uznesením č.k. 10C 150/06-158 z 4.9.2009 priznal plnú odmenu, a to napriek nezodpovedaniu otázok zadaných súdom i napriek výraznému prekročeniu termínu na vypracovanie posudku. Preto navrhovatelia upozornili na zahanbujúcu úroveň posudku Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré postúpilo podnet Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, ktorý skritizoval obsah a spracovanie posudku. Na základe toho MS SR zahájilo voči Ing. Tuchyňovi správne konanie a bola mu udelená peňažná pokuta. Ing. Tuchyňovi bolo nariadené vypracovať doplnok a tieto nedostatky riešiť. Následne Ing. Tuchyňa vypracoval doplnok posudku č. 1/10 z 26.6.2010, ktorý mal taktiež značné množstvo nedostatkov. Uvedený doplnok bol postúpený prípisom z 29.7.2010 Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré reagovalo prípisom z 7.9.2010, z ktorého vyplýva, že nespochybňuje, že i predmetný doplnok je neúčelný, pochybný, avšak MS SR uviedlo, že zaujíma k tomu zdržanlivý postoj z dôvodu hospodárnosti a z dôvodu, aby nedošlo k ovplyvňovaniu súdu. Navrhovatelia následne podaním z 23.9.2010 zaslali MS SR žiadosť o prehodnotenie a postúpenie uvedeného doplnku Ústavu súdneho inžinierstva, na čo MS SR reagovalo krátkym prípisom z 5.10.2010 s tým, že napriek skutočnosti spomínanej v úvode sa s tým MS SR nebude zaoberať. Taktiež navrhovatelia namietali, že súd v konaní 10C 150/2006 určil znalca, ktorý znaleckú činnosť nevykonával, čím nastali ďalšie prietahy v konaní, súd nezákonne

nereagoval na to, že ďalšiemu znalcovi trvalo odovzdanie posudku č. 142/008 namiesto požadovaného jedného mesiaca 10 mesiacov, že bolo nutné vyhotoviť k ZP dodatok, ktorý bol dodaný až po 18-tich mesiacoch od zadania posudku, súd nereagoval na neodbornosť znaleckého posudku č. 142/08, súd priznal za nekvalitný znalecký posudok znalcovi plnú odmenu, súd nereagoval tiež na to, že znalec písomne uznal, že zlyhal, súd si nesplnil povinnosť a nedôveryhodnosť, nekvalitu posudku neoznámil MS SR, ktorú povinnosť súdu boli povinní suplovať navrhovatelia, pričom v konaní dochádzalo k prietahom, čo konštatovala i predsedníčka OS Prievidza. Súd nereagoval ani na dôkazy o nepravdivom doplnku č. 1/10, súd porušil ustanovenie § 132 O.s.p., nakoľko nevzal do úvahy všetko, čo vyšlo v konaní najavo. V dôsledku týchto nesprávnych postupov, nečinnosti, prietahov súdu v konaní, vznikla navrhovateľom enormná časová záťaž, stovky hodín bolo nutné študovať podklady, formulovať a viesť náročnú korešpondenciu so súdom, vypracovať množstvo náročných materiálov, suplovať povinnosť súdu, podnety a korešpondencie MS SR, vykonať úhradu za neprofesionálny a nedôveryhodný posudok, a tým došlo k dlhodobému porušovaniu práv z nečinnosti, k dlhodobému porušovaniu práv z dôvodu nemožnosti prístupu na vlastný pozemok, k porušovaniu práv zaručených Ústavou SR, k zhoršeniu hygienických podmienok v dôsledku prietahov, k stresom a k beznádeji z prístupu štátnej správy súdu, k pocitom krivdy, k ponižovaniu, keď sa permanentne ignorovalo všetko, čo navrhovatelia uviedli. Navrhovatelia ďalej namietali nesprávnosti a nepresnosti uvedené v rozsudku 10C 150/2006 -323 z 21.10.2010. Uviedli, že z dôvodu nečinnosti a prietahov v konaní 10C 150/2006, teda nesprávnych úradných postupov súdu v uvedenom konaní a tiež i z dôvodu nezákonného uznesenia o priznaní odmeny znalcovi z 4.9.2009, sú splnené podmienky a predpoklady stanovené v zákone č. 514/2003 Z.z. na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Uviedli, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola odporcovi postúpená 16.6.2011, na ktorú reagoval stručným prípisom z 15.12.2011, ktorým uplatnený nárok navrhovateľov neuznal. Preto s poukazom na všetko uvedené navrhli podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporca sa k návrhu navrhovateľov vyjadril v písomnom podaní z 22.4.2013. Uviedol, že namieta, že nie je zrejmé, z akého dôvodu navrhovatelia požadujú náhradu vo výške 6500,- eur. Uviedol, že skutočnosti tvrdené navrhovateľmi, ktoré ich viedli k podaniu žaloby, sú právne irelevantné, taktiež námietky vo vzťahu k rozsudku OS Prievidza pod č.k. 10C 150/06 sú irelevantné, pretože je neprípustné, aby súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/03 Z.z. posudzoval správnosť rozsudku vydaného v konaní, ktoré je právoplatne skončené. V súvislosti s namietanou nesprávnosťou, neodbornosťou znaleckého posudku Ing. Tuchyňu uviedol, že aj keby námietky navrhovateľov vo vzťahu k ZP boli dôvodné, táto skutočnosť sama o sebe nemá žiadnu relevanciu pre toto konanie, pretože v súvislosti s tvrdenými nedostatkami k ZP, navrhovateľom nemohla vzniknúť škoda, ktorú je štát povinný nahradiť podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Uviedol, že ani postupy súdu ani postup znalca, ktorý navrhovatelia namietajú v článku I, II, IV až XI a XII návrhu, nie sú nesprávnym úradným postupom na účely zodpovednosti štátu za škodu a možnosť priznania náhrady v súvislosti s uvedeným je vylúčená. V súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom, a to uvádzanými prietahmi v konaní 10C 150/06 uviedol, že v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 514/03 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho okrem iného v zbytočných prietahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia žiadosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní atď.. Uviedol, že navrhovatelia existenciu prietahov v konaní nepreukázali ani výsledkami vybavenia sťažnosti na prietahy, preto považuje návrh i z tohto dôvodu za nedôvodný.

V písomnom podaní doručenom súdu 2.9.2013 navrhovatelia upresnili, v ktorom období malo dochádzať v konaní 10C 150/2006 podľa nich k prietahom v konaní, ďalej upresnili nesprávne postupy súdu v uvedenom súdnom konaní, a to, že súd nerešpektoval závery ZP č. 40/2006, hoci to bol jeden z podstatných podkladov, súd nerešpektoval všetko, čo vyšlo v konaní najavo, nereagoval na predložené dôkazy o nekvalite, nedôveryhodnosti doplnku č. 1/10, na žiadosť o informáciu a riešenie z 25.2.2009, 29.3.2010, 8.6.2010, 9.9.2010, súd nevychádzal ani zo záverov Ústavu súdneho inžinierstva, ktorý poukázal na nekvalitu posudku. Ďalej poukázal na nesprávne úradné postupy a prietahy odporcu v súvislosti s podaním navrhovateľov, a to upozornením na nekvalitu posudku č. 142/08 v liste z 25.2.2009 a v liste z 30.7.2009, kedy v súvislosti s vybavovaním uvedeného upozornenia vznikali v postupe MS SR prietahy, pričom odpoveď prišla až 26.11.2009. Nakoľko MS SR ďalej nekonalo, bola zaslaná žiadosť o riešenie Ministerke spravodlivosti SR z 24.2.2010, ďalšia žiadosť o informáciu bola v podaní z 29.3.2010, pričom MS SR reagovalo až prípisom z 2.7.2010, čo svedčí taktiež o ďalších prietahoch. Uviedli, že takto zo strany súdu i MS SR došlo k veľkému rozsahu nesprávnych úradných postupov, na základe čoho sú splnené podmienky uvedené v § 6 Zák. č. 514/03 Z.z.. Uviedli, že pri stanovení výšky odškodnenia za nečinnosť, prietahy, Európsky súd vychádza z čiastky 1500,- eur. Taktiež namietli, že rozsudok z 21.10.2010 je nezákonný.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 5.9.2013 a v písomnom podaní z 12.2.2014 navrhovatelia upresnili, že požadovaná suma vo výške 6500,- eur pozostáva z náhrady škody vo výške 7000, - Sk, čo predstavuje v prepočte 232,- eur, a to z titulu zaplatenej úhrady za nekvalitný posudok č. 142/2008 a suma 1818,-eur predstavuje náhradu za nemajetkovú ujmu, spravodlivé zadostučinenie za vypracovanie množstva materiálov, korešpondencie, dokumentujúce nekvalitu posudku, dodatku, rozmnoženie, poštovné a suma 4450,- eur predstavuje náhradu za nemajetkovú ujmu za prietahy a nečinnosť súdu.

Súd zmenu návrhu v zmysle písomného podania navrhovateľov z 2.9.2013 v celom rozsahu pripustil na pojednávaní konanom dňa 13.2.2014.

Odporca sa k pôvodne podanému návrhu i k zmenenému návrhu vyjadril v písomnom podaní z 12.2.2014. Uviedol, že tie nesprávne úradné postupy súdu, ktoré uviedli navrhovatelia v žalobe z 11.1.2012, sú v podstate totožné s rozsahom namietaného nesprávneho postupu súdu v konaní 10C 150/06, ktorý navrhovatelia uviedli a namietali v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku doručenej MS SR dňa 16.6.2012. Uviedol, že v písomnom podaní z 2.9.2013 rozšírili navrhovatelia nové nesprávne úradné postupy súdu i MS SR, ktoré úradné postupy ale neboli predmetom predbežného prerokovania nároku a z toho dôvodu sa žalobcovia nemôžu na súde domáhať uspokojenia nároku na náhradu škody, ktorá im v súvislosti s nimi mala byť spôsobená, a to v zmysle § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z.. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku neobsahovala žiadne námietky k postupu MS SR. V súvislosti s náhradou škody za vypracovanie ZP z titulu odmeny vyplatené znalcovi vo výške 232,- eur uviedol, že uvedená odmena bola priznaná uznesením OS Prievidza, ktoré bolo v dôsledku odvolania navrhovateľov potvrdené i zo strany KS v Trenčíne uznesením z 30.11.2009, pričom v tomto konaní nemôže byť preskúmaný postup súdov, ktorý viedol k vydaniu právoplatných rozhodnutí. Taktiež nie je možné preskúmať postupy súdu pri ustanovovaní znalca a pri predkladaní znaleckých posudkov, či dokonca skúmať vecnú a odbornú kvalitu znaleckých posudkov. V prípade právoplatne skončeného konania platí predpoklad o zákonnosti rozhodnutí v ňom vydaných ako i zákonnosti postupu, ktorým súd k vydaniu rozhodnutí dospel. V súvislosti s namietanými prietahmi v konaní 10C 150/06 uviedol, že otázka prietahov v uvedenom konaní už bola v plnom rozsahu riešená, ako titul nároku na náhradu škody, a to v konaní vedenom na OS Prievidza pod spis. zn. 17C 48/2012, v ktorom konaní súd dospel k záveru, že konanie od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia trvalo takmer 5 rokov, no jeho dĺžka bola ovplyvnená predovšetkým rozsiahlym dokazovaním, dvoma ZP, doplneniami znaleckých posudkov a rozsiahlymi podaniami navrhovateľov, vrátane opravných prostriedkov, ide teda o vec, ktorá už bola právoplatne rozhodnutá a v tejto časti je nepochybne daná prekážka veci právoplatne skončenej, čo zakladá neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Neobstojí ani námietka navrhovateľov, že v tomto konaní namietajú prietahy z iných dôvodov a na základe iných skutočností, pretože súd v konaní 17C 48/2012 preskúmaval postup súdu v konaní vedenom pod spis. zn. 10C 150/06 v celom rozsahu, nielen zo žalobcom naznačených hľadísk a súd v rozsudku dospel k záveru, že nedošlo k zbytočným prietahom v konaní. V súvislosti s požadovanou náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 1818,- eur uviedol, že na jednej strane navrhovatelia tvrdia, že ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na druhej strane jej vznik odôvodňujú administratívnymi nákladmi, čo predstavuje nepreukázanú majetkovú škodu, preto navrhol i v tejto časti žalobu zamietnuť. Čo sa týka náhrady škody vo výške 4450,- eur za prietahy a nečinnosť súdu, keďže o tomto nároku už bolo rozhodované v konaní 17C 48/2012, navrhol, aby súd konanie v tejto časti v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslil v lehote 3 dní. Vyčíslil ich v podaní z 19.2.2014 v celkovej sume 41,36 eur z titulu cestovných náhrad.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi pripojenými v spise tun. súdu 16C 2/2012, pripojenými spismi tun. súdu 17C 48/2012, 10C 150/2006, sťažnosťami a podaniami navrhovateľov zapísanými na tun. súde pod Spr. 843/09, Spr. 758/10, Spr. 1408/10, Spr. 203/11, Spr. 488/11 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu tun. súdu 17C 48/2012 mal súd preukázané, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa v uvedenom konaní domáhali voči odporcovi náhrady škody vo výške 7000,- eur, a to z dôvodu nečinnosti a prietahov súdu a nesprávnych úradných postupov súdu v súvislosti so súdnym konaním 10C 150/2006, vedenom na Okresnom súde Prievidza a v súvislosti so znaleckým posudkom č. 019/2010 a jeho dodatkom č. 048/2010, a to v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. V návrhu v tom konaní navrhovatelia namietali prietahy v uvedenom súdnom konaní, kedy po podaní žaloby sa dlhší čas nekonalo, tiež v súvislosti s prietahmi v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 019/2010, ktorý namiesto požadovaného jedného mesiaca bol vypracovaný až po 10-tich mesiacoch, ďalej namietali nesprávnosť, neodbornosť, nedôveryhodnosť znaleckého posudku č. 019/2010, poukázali tiež na to, že nedostatky posudku neboli odstránené ani v dodatku č. 048/2010 k uvedenému ZP. V dôsledku týchto nesprávnych

úradných postupov, nečinnosti vznikla navrhovateľom enormná časová záťaž a z titulu porušovania práv a nečinnosti a prietáhov žiadali priznať 1000,- až 1500,-eur za rok prietáhov, celkovo 7000,-eur. Tunajší súd vo veci samej roz rozhodol rozsudkom č. 17C 48/2012-34 z 4.7.2012 tak, že návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol a navrhovateľov v 1/ a 2/ rade zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 66,89 eur. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že navrhovatelia sa v tom konaní návrhom doručeným súdu 28.3.2012 domáhali proti odporcovi zaplata 7000,- eur a náhrady trov konania, pričom všeobecne tvrdili nečinnosti, prietahy a nesprávne úradné postupy na Okresnom súde Prievidza v konaní vedenom pod č. 10C 150/2006 a konkrétne to, že v konaní sa dlhšiu dobu po podaní návrhu nekonalo, oneskorene boli vo veci podané nesprávne znalecké posudky. Navrhovatelia na pojednávaní zmenili svoj návrh a to tak, že ho rozšírili aj o tvrdenie spočívajúce v tom, že zodpovednosť štátu vyplýva aj z toho, že MS SR nesprávne postupovalo pri vybavovaní ich sťažností na znalca, ktorý podal znalecký posudok, túto zmenu návrhu súd uznesením nepripustil. Z odôvodnenia cit. rozhodnutia ďalej vyplýva, že navrhovatelia svoj návrh proti odporcovi primárne odvodili od nesprávnosti znaleckých posudkov podaných znalcami v súdnom konaní. Súd zaujal právny názor, že podanie znaleckých posudkov či už v súdnom konaní alebo mimo súdneho konania, nie je výkon štátnej moci, keďže obsahom tejto činnosti nie je rozhodovanie a úradný postup orgánu verejnej moci o právach právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Ide o osobitnú špecializovanú činnosť, za ktorú znalec zodpovedá tomu, kto u neho vykonanie znaleckej činnosti zadal, preto súd v tomto konaní ani nezisťoval správnosť podaných znaleckých posudkov, keďže aj v prípade, ak by bolo zistené, že znalecké posudky sú nesprávne, nebolo by možné z takejto skutočnosti vyvodiť zodpovednosť štátu. Rovnakú zodpovednosť štátu nemožno vyvodiť ani z toho, že tieto znalecké posudky boli jedným z dôkazných prostriedkov v konaní na súde, v ktorom konaní bol vydaný rozsudok, ktorým bol návrh navrhovateľov zamietnutý. Rozsudok je právoplatný, a preto ho treba spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, považovať za zákonný v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Ďalej súd uviedol, že návrh navrhovateľov nemožno považovať za dôvodný ani z toho pohľadu, že navrhovateľom v súvislosti s konaním vznikla časová záťaž spojená s oboznamovaním sa s podkladmi a spísaním vyjadrení. O tejto ich záťaži bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím o náhrade trov konania, ktoré začalo na ich nedôvodný návrh. Ďalej uviedol, že z návrhu nebolo zrejmé, k akým prietahom a nečinnostiam v súdnom konaní malo dôjsť. Podľa súdu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konanie od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia trvalo takmer 5 rokov, no jeho dĺžka bola vyvolaná predovšetkým rozsiahlym dokazovaním, dvoma znaleckými posudkami, doplneniami znaleckých posudkov a rozsiahlymi podaniami navrhovateľov vrátane opravných prostriedkov, preto súd návrh navrhovateľov na náhradu škody z titulu prietáhov v konaní v celom rozsahu zamietol. Proti citovanému rozhodnutiu podali navrhovatelia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 17Co 327/2012-47 z 21.8.2013, ktorý rozsudok prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia v konaní namietajú postup znalca pri vypracovaní znaleckého posudku, pričom podanie znaleckého posudku nie je výkonom štátnej moci, keďže obsahom tejto činnosti nie je rozhodovanie alebo úradný postup, preto bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý uzatvoril, že zodpovednosť štátu za prípadný nesprávny znalecký posudok na základe zákona č. 514/2003 Z.z. nie je daná a vo zvyšku v nadväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukázal na vecne, správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Prvostupňový rozsudok potom nadobudol právoplatnosť v spojení s cit. rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne dňa 19.9.2013.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu č.k. 10C/150/2006 súd zistil, že v tom konaní sa konalo o návrhu navrhovateľov zo dňa 22.8.2006 proti odporcovi Ottovi Fábrikovi, o zaplata 7.482,41 eur z titulu náhrady škody, pričom tento návrh bol zdôvodnený tým, že odporca svojimi stavbami - garážou a sklodom, spôsoboval vlhnutie a vznik plesní v dome navrhovateľov. Súd v tom konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, a to výsluchom účastníkov, ohliadkou na mieste samom, znaleckým posudkom Ing. Václava Blahovca č. 40/2006, znaleckým posudkom Ing. Tuchyňa č. 142/2008 zo dňa 6.11.2008, ktorého súd ustanovil uznesením zo dňa 15.1.2008 a doplnením znaleckého posudku č. 1/2010 zo dňa 26.6.2010, kontrolným znaleckým posudkom Ing. Martona č. 019/2010 zo dňa 10.8.2010, ktorého súd ustanovil uznesením zo dňa 4.9.2009, doplnením znaleckého posudku Ing. Martona č. 048/2010, pričom z takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo preukázané tvrdenie navrhovateľov o tom, že by príčinou vlhnutia ich domu bolo protiprávne konanie odporcu spočívajúce v postavení stavby na vedľajšom pozemku. Preto Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 10C/150/2006 - 323 zo dňa 21.10.2010 rozhodol tak, že návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol, pričom toto rozhodnutie

bolo v celom rozsahu potvrdené i odvolacím súdom a prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť dňa 9.8.2011.

Z pripojených vyššie uvedených Spr. spisov tunajšieho súdu, a to Spr. 843/09 súd zistil, že 27.7.2009 navrhovateľ v 1/ rade Ladislav Šmida doručil predsedníčke tun. súdu sťažnosť v konaní 10C 150/2006, v ktorom namietal obsahovú nesprávnosť znaleckého posudku, vypracovaného Ing. Tuchyňom, priesťahy v konaní a zároveň požiadal vrátiť preddavok 7000, -Sk. Na uvedenú sťažnosť predsedníčka súdu JUDr. Valéria Pišová zaslala navrhovateľovi v 1/ rade odpoveď v liste z 25.8.2009, v ktorom uviedla, že zistila, že podnet na postup znalca Ing. Tuchyňa pri vypracovaní znaleckého posudku pre potreby súdneho konania ste podali aj na MS SR, ktoré začalo preskúmať postup znalca pri výkone znaleckej činnosti, čiže postup znalca rieši kompetentný orgán, ktorému súdu poskytuje súčinnosť. Ďalej konštatovala, že žiadosť o vrátenie preddavku vo výške 7000, -Sk je predčasná s tým, že o znalečnom rozhodne súd uznesením, proti ktorému bude prípustné odvolanie. Ďalej uviedla, že pojednávanie z 22.1.2009 bolo odročené ne neurčito za účelom nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, pričom uznesenie o nariadení kontrolného znaleckého dokazovania nie je doposiaľ vypracované, čo hodnotí ako priesťah v konaní. Uviedla, že zákonná sudkyňa v období od 21.7.2009 do 12.8.2009 čerpala riadnu dovolenku, so sťažnosťou bola oboznámená a uviedla, že v priebehu jedného mesiaca vypracuje uznesenie o nariadení kontrolného znaleckého dokazovania, čo po uplynutí jedného mesiaca preverí.

Zo spisu Spr. 758/10 mal súd preukázané, že 9.6.2010 navrhovatelia v 1/ a 2/ rade doručili predsedníčke súdu žiadosť o odňatie súdneho konania 10C 150/06 JUDr. Kataríne Zajacovej. Zo strany predsedníčky súdu JUDr. Pišovej im bola zaslaná odpoveď v liste z 15.6.2010, v ktorom uviedla, že obsahom žiadosti je uplatnenie námietky zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. Kataríne Zajacovej, pričom pri rozhodovaní o námietke zaujatosti sa musí dodržať procesný postup upravený v § 14, 16 O.s.p. s tým, že momentálne sa spis nachádza u znalca Doc. Ing. Martona, CSc, preto námietku zaujatosti zakladá do náhradného obalu spisu 10C 150/06 za účelom ďalšieho procesného postupu, a to rozhodnutia o nej.

Zo spisu Spr. 1408/10 súd zistil, že 8.12.2010 bola doručená predsedníčke súdu sťažnosť v súvislosti s priesťahmi v konaní 10C 150/2006, na ktorú odpovedala predsedníčka súdu v podaní z 21.12.2010, v ktorom zaujala stanovisko, že zo strany konajúcej sudkyne k priesťahom v konaní nedošlo, znalec síce prekročil lehotu, v ktorej mal podať znalecký posudok o 4 mesiace, toto prekročenie lehoty je však primerané rozsiahlosti a obtiažnosti podaného znaleckého posudku. V súvislosti s tým, že súd navrhovateľom nezaslal informácie na ich žiadosti z 25.2.2009, 29.3., 6.5., 8.6., 9.9.2010 oznámila, že všetky obsahovali výhrady proti znaleckému posudku Ing. Tuchyňa, na ktoré súd nemá povinnosť písomne reagovať, pretože vyhodnotenie tohto dôkazu súd vykonáva pri odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Zo spisu tun. súdu Spr. 203/2011 súd zistil, že 20.1.2011 bola doručená MS SR zo strany navrhovateľa v 1/ rade sťažnosť v súvislosti s priesťahmi v konaní 10C 150/2006 a nesprávnosť rozsudku z 21.10.2010, ktorá sťažnosť bola postúpená predsedníčke tun. súdu. Na uvedenú sťažnosť predsedníčka súdu zaslala navrhovateľovi v 1/ rade odpoveď v liste z 7.3.2011, v ktorom konštatovala, že tun. súd vec pod spis. zn. 10C 150/2006 rozhodol rozsudkom z 21.10.2010, pričom spis sa nachádza na KS v Trenčíne za účelom rozhodnutia o odvolaní. V súvislosti s namietanými priesťahmi v konaní odkázala na odpovede zaslané pod Spr. 843/09 a Spr. 1408/10 s tým, že jej stanovisko je totožné s predchádzajúcim písomnými odpoveďami.

Zo spisu Spr. 488/11 súd zistil, že 31.3.2011 navrhovateľ v 1/ rade doručil tun. súdu doplnok k sťažnosti z 7.3.2011, na ktorý predsedníčka súdu odpovedala v liste z 28.4.2011, v ktorom odkázala na vybavenie jeho sťažnosti pod Spr. 843/09, Spr. 758/10 a Spr. 1408/10. Uviedla, že plynulosť vybavovania bola zhodnotená pod Spr. 843/09 z 25.8.2009 a Spr. 1408/10 z 21.12.2010, pričom OS Prievidza rozhodol vo veci rozsudkom 21.10.2010. Ďalej uviedla, že spis sa nachádza na Krajskom súde v Trenčíne a zo strany predsedu súdu nie je potrebné prijímať vo veci žiadne opatrenia.

Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 6500,- eur, doručenej MS SR 16.6.2011 mal súd preukázané, že predmetom tejto žiadosti bolo prerokovanie nároku na náhradu škody navrhovateľov v súvislosti s nečinnosťami a priesťahmi súdu v konaní 10C 150/06 a nesprávnych úradných postupov v súvislosti s uvedeným súdnym konaním a vypracovaným znaleckým posudkom č. 142/08 a doplnkom č. 1/10 k uvedenému ZP, predmetom ktorej žiadosti boli namietané tie skutočnosti, ktoré navrhovatelia v 1/ a 2/ rade uviedli i v žalobe zo dňa 11.1.2012 v predmetnej veci č.k. 16C 2/2012. Z doložených listinných dôkazov zo strany odporcu mal súd preukázané, že 2.3.2009 bolo doručené MS SR upozornenie navrhovateľa v 1/ rade na neodborný posudok s množstvom chýb, nepresností a zmätočných výrazov znalca Ing. Tuchyňa pod č. 142/08 podaného v súdnom konaní 10C 150/06. V liste z 18.3.2009 MS SR- sekcia civilného práva zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, že na základe podania navrhovateľa, MS SR začalo v zmysle § 29 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 382/2004

Z.z. preskúmať podnet na menovaného znalca a vyžiadalo si predloženie znaleckého posudku č. 142/08, vyjadrenie znalca ako i spisový materiál 10C 150/06, na základe ktorého bude možné posúdiť spôsobovanie prieťahov znalcom. Listom z 18.3.2009 MS SR vyzvalo znalca Ing. Tuchyňu na doručenie znaleckého posudku, ako i vyjadrenia k uvedenému podnetu a k postupom pri vypracovaní znaleckého posudku v lehote 5 dní. Dňa 30.3.2009 bola doručená MS SR odpoveď od Ing. Ľuboša Tuchyňu. Podaním z 15.6.2009 MS SR požiadalo profesora Kasanického, aby v lehote 10 pracovných dní podal stanovisko, či znalecký posudok Ing. Tuchyňu č. 142/08 spĺňa predpísané formálne a metodické náležitosti. Dňa 3.8.2009 bolo doručené MS SR podanie navrhovateľa v 1/ rade z 30.7.2009, v ktorom doplnil dôvody neodbornosti znaleckého posudku Ing. Tuchyňu, upozornil na výrazné prekročenie termínu dodania posudku. Listom z 24.8.2009 MS SR urgovalo prof. H. o zaujatie stanoviska k ZP Ing. Tuchyňu. Dňa 4.9.2009 bola doručená MS SR žiadosť o informáciu v súvislosti podnetom z 25.2.2009 zo strany navrhovateľa v 1/ rade. V liste z 11.11.2009 MS SR zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, že podaním z 15.6.2009 a urgenciou v liste z 6.11.2009 bol požiadaný Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity na vyjadrenie k ZP č. 142/08. V liste z 11.11.2009 MS SR opätovne urgovalo prof. Kasanického o zaujatie stanoviska k ZP Ing. Tuchyňu. Dňa 10.12.2009 bolo doručené MS SR odborné stanovisko prof. Ing. A. H., U., riaditeľa Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, v ktorom zaujal odborné stanovisko k vypracovanému ZP Ing. Tuchyňu. V liste z 24.2.2010 zaslal navrhovateľ v 1/ rade Ministerke spravodlivosti SR list, v ktorom jej oznámil, že podaním z 30.7.2009 zaslal doplnok upozornenia na neodborný znalecký posudok Ing. Tuchyňu, čo následne urgoval prípisom z 3.9.2009, na ktorý nedostal žiadnu odpoveď. Dňa 30.3.2010 bolo doručené MS SR podanie navrhovateľa v 1/ rade z 29.3.2010, v ktorom žiadal o informáciu v súvislosti s tým, v akom štádiu šetrenia je preskúmavanie znaleckého posudku Ing. Tuchyňu. V liste z 30.3.2010 MS SR zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, v ktorom ho oboznámilo s odborným stanoviskom Ústavu súdneho inžinierstva žilinskej univerzity k ZP č. 142/2008 s tým, že upovedomilo Ing. Tuchyňu o začatí správneho konania o uložení sankcie za správny delikt, podľa § 27 ods. 1 písm. b/ Zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch. V liste z 21.4.2010 navrhovateľ v 1/ rade zaslal MS SR svoje stanovisko k začatému správne konaniu voči Ing. Tuchyňovi. Rozhodnutím z 2.7.2010 MS SR uložilo znalcovi Ing. Y. Y. za správny delikt podľa § 27 ods. X písm. a/ a za správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. b/ Zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch peňažnú pokutu vo výške 200,- eur z dôvodu, že Ing. Tuchyňa nevypracoval znalecký posudok č. 142/2008 riadne a z dôvodu, že spôsobil v období od uplynutia lehoty na podanie posudku /15.2.2008/ do prevzatia súdneho spisu /do druhej polovice júna 2008/ štyri mesiace prieťahy v súdnom konaní. V liste z 2.7.2010 MS SR oznámilo navrhovateľovi v 1/ rade, že vydalo rozhodnutie, ktorým uložil Ing. Tuchyňovi za správny delikt podľa § 27 ods. 1 písm. a/ b/ Zákona o znalcoch peňažnú pokutu s tým, že rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. V liste z 8.7.2010 navrhovateľ v 1/ rade oznámil MS SR, že Ing. Tuchyňa vykonal ohliadku nehnuteľnosti bez riadneho upovedomenia jeho brata - spolumahiteľa poškodeného domu. Dňa 2.8.2010 navrhovateľ v 1/ rade doručil MS SR stanovisko k doplnku posudku č. 1/2010 s tým, že tento je nekompetentný a nedôveryhodný, obsahuje veľa evidentných nedostatkov. V liste z 7.9.2010 MS SR zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, že v rámci dohľadu nad činnosťou znalcov v zásade MS SR vybavuje sťažnosti na postupy a činnosť znalcov, avšak v prípadoch, ak sa jedná o sťažnosti na ich postup v občianskom-súdnom konaní, zaujíma principiálne zdržanlivejší postoj k prešetrovaniu sťažností, a to vzhľadom na znenie § 31 ods. 1 Zák. č. 382/2004, keďže prvým orgánom, ktorý má hodnotiť vecnú stránku posudku, je súd, a to v rámci hodnotenia dôkazov. V závere uviedol, že ak má navrhovateľ v 1/ rade vecné námietky voči znaleckému posudku, je potrebné ich vyjadriť vo vzťahu k súdu. Dňa 23.9.2010 navrhovateľ v 1/ rade doručil súdu list z 22.9.2010, v ktorom ho požiadal o prehodnotenie svojho stanoviska z 7.9.2010. V liste z 5.10.2010 MS SR oznámilo navrhovateľovi v 1/ rade, že zotrváva na svojom stanovisku zaujatom v liste z 7.9.2010.

Z listu z 26.11.2009 od MS SR - oddelenia kontroly a sťažností, adresovaného navrhovateľovi v 1/ rade, mal súd preukázané, že v uvedenom liste bolo navrhovateľovi v 1/ rade zaslané oznámenie o vybavení sťažnosti, ktorá bola doručená MS SR 29.10.2009, v ktorej namietal nečinnosť odboru občianskeho a správneho práva pri vybavení jeho podania z 25.2.2009. MS SR uviedlo, že jeho sťažnosť doručená 29.10.2009 je sťažnosťou podľa zákona o sťažnostiach len v časti namietania činnosti resp. nečinnosti orgánu verejnej správy, v danom prípade nečinnosti odborných útvarov MS SR v zmysle § 3 Zák. o sťažnostiach. V tej súvislosti uviedlo, že na základe prešetrenia podnetu v zmysle § 29 Zák. o znalcoch má ministerstvo podľa § 27 ods. 7 možnosť, nie povinnosť, uložiť sankciu do jedného roka odo dňa zistenia porušenia povinností, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinností. Z uvedeného potom vyplýva, že vybavenie podnetu nie je upravené z hľadiska obligatórných lehôt, pričom odborné útvary ministerstva postupovali v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pri zachovaní kompetencií ministerstva a dodržaní vecnej príslušnosti, preto je jeho sťažnosť neopodstatnená.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom od 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 103 O.s.p. v platnom znení, kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 cit. zákona, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 cit. zákona, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k názoru, že ohľadom návrhu navrhovateľov, a to v časti o zaplatenie náhrady škody / nemajetkovej ujmy/ vo výške 4450,- eur za prieťahy a nečinnosť súdu v konaní 10C 150/2006, nie sú splnené podmienky konania, pretože o takomto uplatnenom nároku súd už rozhodoval v konaní 17C 48/2012, v ktorom konaní súd návrh navrhovateľov v 1/ a 2/ rade v celom rozsahu zamietol, z ktorého dôvodu nie je splnená podmienka konania v zmysle § 103 O.s.p., keďže existuje prekážka veci rozsúdenej / res iudicata/, a to v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. , pre ktoré nesplnenie podmienky, súd už nemôže ohľadom tohto nároku vo veci konať. Keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd konanie v tejto časti v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu súdu, a to prieťahmi v konaní 10C 150/2006, súd ešte považuje za potrebné uviesť, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa domáhali nároku na náhradu škody z titulu prieťahov v uvedenom súdnom konaní. Z návrhu vo veci samej v tom konaní vyplýva, že navrhovatelia v 1/ a 2/ rade si v zmysle článku II. a V. návrhu uplatňovali v tom konaní nárok na náhradu škody i z titulu nesprávnych úradných postupov, nečinnosti a prieťahov v konaní, pričom si uplatnili, podľa smerníc EU 1000-1500,- eur / rok prieťahov, pričom nečinnosť súdu bližšie kvalifikovali v článku II podaného návrhu, a to po podaní návrhu, pričom k prieťahom v konaní malo dôjsť po podaní žaloby na súd v súvislosti s nariadovaním a vypracovávaním znaleckých posudkov Ing. Tuchyňom a Doc. Ing. Martonom. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku v tom konaní 17C 48/2012-34 z 4.7.2012 vyplýva, že navrhovatelia v tom konaní všeobecne tvrdili nečinnosti, prieťahy a nesprávne úradné postupy v konaní pod spis. zn. 10C 150/2006, a konkrétne to, že v konaní sa dlhšiu dobu po podaní návrhu nekonalo, oneskorene boli vo veci podané nesprávne znalecké posudky. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že súd posudzoval primeranosť dĺžky súdneho konania 10C 150/2006 a možné prieťahy v tom konaní globálne, pričom dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konanie od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia trvalo takmer 5 rokov, no jeho dĺžka bola vyvolaná predovšetkým rozsiahlym dokazovaním dvoma znaleckými posudkami, doplneniami ZP a rozsiahlymi podaniami navrhovateľov vrátane opravných prostriedkov, z ktorých dôvodov súd návrh navrhovateľov zamietol. Uvedené rozhodnutia v tejto časti v celom rozsahu potvrdil i Krajský súd v

Trenčín vo svojom rozhodnutí č.k. 17 Co 327/2012-47 zo dňa 21.8.2013, pričom v celom rozsahu sa stotožnil v tejto časti s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia.

Na základe uvedeného potom súd dospel k záveru, že i keď v tomto konaní počas súdneho konania došlo k bližšej špecifikácii zo strany navrhovateľov v 1/ a 2/ rade, v ktorom období malo dochádzať k prieťahom v konaní, podľa názoru súdu o nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu súdu v konaní - prieťahov v konaní 10C 150/2006, bolo už právoplatne rozhodnuté, v dôsledku čoho existuje prekážka veci rozsúdenej, preto súd konanie sčasti, a to o zaplatenie 4450,- eur za prieťahy a nečinnosť súdu v konaní 10C 150/2006 v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania vo zvyšnej časti súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody pritom má len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Vo všeobecnosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Navrhovatelia podľa názoru súdu v konaní nepreukázali splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu.

V tej súvislosti a s ďalším uplatneným nárokom o náhradu škody vo výške 1818,-eur je potrebné uviesť, že z návrhu i z vyjadrení navrhovateľov v 1/ a 2/ rade nesporne vyplýva, že náhrady voči štátu v zastúpení MS SR sa domáhajú v tomto konaní jednak z titulu nesprávneho úradného postupu súdu v súdnom konaní 10C 150/2006 ako i v súvislosti s nesprávnym úradným postupom MS SR pri rozhodovaní o ich podnete z 25.2.2009 / doplnenom v liste z 30.7.2009/ pri vykonávaní dohľadu ministerstva v zmysle § 29 Zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, pričom navrhovatelia v 1/ a 2/ rade taktiež odvodzovali uplatnené nároky i v súvislosti s neodborne vypracovaným znaleckým posudkom č. 142/2008 a doplnkom č. 1/2010 zo strany znalca Ing. Tuchyňu. Uvedenú škodu žiadali navrhovatelia priznať z titulu náhrady za nemajetkovú ujmu, spravodlivé zadosťučinenie za vypracovanie množstva materiálov, korešpondencie, dokumentujúce nekvalitu posudku, dodatku, rozmnoženie a poštovného. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že v konaní navrhovatelia ničím nepreukázali vznik materiálnej škody za administratívne a iné skutočné náklady a tiež nebola v konaní preukázaná príčinná súvislosť medzi týmito nákladmi a nesprávnym úradným postupom, i z ktorého dôvodu súd návrh v tejto časti zamietol. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy im v uvedených súvislostiach taktiež podľa názoru súdu nevznikol, a to z nasledovných dôvodov. Čo sa týka návrhu navrhovateľov o náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu v súvislosti s podaným znaleckým posudkom Ing. Tuchyňom č. 142/2008 a jeho doplnkom č. 1/2010, súd udáva, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom zaujatým zo strany súdu, už v konaní 17C 48/2012, a to že podanie znaleckých posudkov, či už v súdnom konaní alebo mimo súdneho konania nie je výkonom štátnej moci, keďže obsahom tejto činnosti nie je rozhodovanie a úradný postup orgánu verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, kedy by bola daná zodpovednosť štátu za vypracovanie neodborného resp. nesprávneho znaleckého posudku v rámci začatého súdneho konania. Rovnako zodpovednosť štátu nemožno vyvodiť ani z toho, že tieto znalecké posudky boli jedným z dôkazných prostriedkov v konaní na OS Prievidza 10C 150/2006, v ktorom bol vydaný rozsudok, ktorým bol návrh navrhovateľov zamietnutý. Vyššie uvedený rozsudok v tom konaní je právoplatný, a preto ho treba spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, považovať za zákonný. Súd v tomto konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže posudzovať zákonnosť uvedeného rozhodnutia a hodnotiť postup súdu pri vykonávaní dokazovania a pri hodnotení dôkazov, výsledkom ktorého postupu bolo vydanie rozhodnutia, ktoré bolo v rámci odvolacieho konania potvrdené. Postup súdu v tom konaní bol hodnotený i v rámci vybavovania sťažností zo strany navrhovateľov, a to vyššie uvedenými stanoviskami vtedajšej predsedníčky súdu, ktorá vo svojich stanoviskách hodnotila postup súdu v konaní ako zákonný s výnimkou jedného prípadu, kedy v stanovisku zo dňa 25.8.2009, konštatovala prieťah v konaní, a to v súvislosti s tým, že pojednávanie z 22.1.2009 bolo odročené ne neurčito za účelom nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, pričom uznesenie o nariadení kontrolného znaleckého dokazovania nie je doposiaľ vypracované, čo hodnotí ako prieťah v konaní. S uvedeným však súvisí nárok navrhovateľov o náhradu škody v súvislosti s namietanými prieťahmi v uvedenom konaní, ohľadom ktorej časti návrhu súd konanie zastavil. Preto súd z vyššie uvedených dôvodov i v tejto časti podaný návrh ako neopodstatnený zamietol.

V súvislosti s nárokom navrhovateľov na náhradu škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a prietiahmi odporcu a konkrétne orgánu štátnej správy MS SR v súvislosti s podaním navrhovateľov, a to upozornením na nekvalitu posudku č. 142/2008 v liste z 25.2.2009 doplnenom v liste z 30.7.2009, v tej súvislosti súd udáva, že MS SR v zmysle § 29 ods. 1,2 Zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, vykonáva dohľad nad činnosťou, a to a/ sledovaním dodržiavania zákonnosti a správnosti postupov znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, preskúvaním podnetov na postup pri výkone tejto činnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že na základe uvedeného upozornenia navrhovateľa v 1/ rade v liste z 25.2.2009/ č.l. 122 spisu/ začalo na MS SR vykonávanie dohľadu v zmysle cit. ustanovenia, a to preskúmanie postupu znalca Ing. Tuchyňu a dodržiavanie zákonnosti z jeho strany pri vypracovávaní znaleckých posudkov v konaní 10C 150/2006 spôsobom, ako je podrobne uvedené vyššie. V liste z 18.3.2009 MS SR zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, že začalo v zmysle § 29 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 382/2004 Z.z. preskúmať jeho podnet na uvedeného znalca, listom z 18.3.2009 MS SR vyzvalo znalca na doručenie znaleckého posudku. Podaním z 15.6.2009 MS SR požiadalo prof. Kasanického o posúdenie znaleckého posudku Ing. Tuchyňu, pričom následne bol opakovane urgovaný k zaujatiu stanoviska k ZP Ing. Tuchyňu. Stanovisko prof. H. bolo doručené MS SR až 10.12.2009. Následne MS SR v liste z 30.3.2010 zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade oznámenie, v ktorom ho oboznámilo s odborným stanoviskom Ústavu súdneho inžinierstva a upovedomenie, že voči Ing. Tuchyňovi začal správne konanie o uloženie sankcie za správny delikt, pričom rozhodnutím z 2.7.2010 MS SR uložilo znalcovi Ing. Tuchyňovi peňažnú pokutu za správny delikt v súvislosti s podaním ZP č. 142/08, o čom bol navrhovateľ v 1/ rade oboznámený zo strany MS SR listom z 2.7.2010. V súvislosti s námietkami navrhovateľa v 1/ rade ohľadom doplnku k znaleckému posudku zo strany Ing. Tuchyňu č. 1/2010 v podaní z 2.8.2010, MS SR zaslalo navrhovateľovi v 1/ rade svoje stanovisko v liste z 7.9.2010 a následne v liste z 5.10.2010. Na základe uvedeného súd hodnotí postup MS SR pri vykonávaní uvedeného dohľadu ako zákonný a správny a lehoty, v ktorých bol uvedený podnet vybavený, za primeraný okolnostiam a súvislostiam uvedeným vyššie. Postup MS SR, a to konkrétne sekcie civilného práva bol preskúmaný i na základe podanej sťažnosti navrhovateľom z 26.10.2009 / č.l. 160 spisu/ , ktorá bola vybavená oznámením MS SR - odelenia kontroly a sťažností z 26.11.2009 / č.l. 161 spisu/ , ktorá sťažnosť bola posúdená ako neopodstatnená, kde bol zaujatý názor, že vybavenie podnetu nie je upravené z hľadiska obligatórných lehôt, pričom odborné útvary MS postupovali v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi pri zachovaní kompetencií ministerstva a dodržaní vecnej príslušnosti. Súd sa stotožňuje s uvedeným názorom, že vykonávanie dohľadu MS SR nad znaleckou činnosťou nie je upravené z hľadiska obligatórných lehôt, preto súd i v tejto časti podaný návrh ako neopodstatnený zamietol. V súvislosti s nárokom navrhovateľov o náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu MS SR pri vykonávaní dohľadu nad znaleckou činnosťou je taktiež potrebné uviesť, že podľa názoru súdu nárok v tejto časti bolo potrebné zamietnuť i z dôvodu, že v konaní nebola splnená podmienka stanovená v § 16 ods. 4 Zák. č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého pri uplatnení nároku na súde, môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. V tej súvislosti súd udáva, že súd sa stotožňuje s názorom odporcu, že v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručenej MS SR 16.6.2011, navrhovateľa neuviedli ako titul nároku na náhradu škody nesprávny postup MS SR v súvislosti s vykonávaním dohľadu nad znaleckou činnosťou, preto i z tohto dôvodu bolo potrebné návrh v tejto časti zamietnuť.

Čo sa týka uplatneného nároku navrhovateľov o náhradu škody vo výške 232,- eur (7000,- Sk) je potrebné uviesť, že uvedenú sumu navrhovateľa v 1/ a 2/ rade zaplatili pôvodne ako preddavok na trovy znaleckého dokazovania v konaní 10C 150/2006 / záloha zložená navrhovateľmi pod účt. dokladom 47-11-07 a pol. reg. 14-127/07 v sume 7000,- Sk, č.l. 115 uvedeného spisu/ z ktorej zálohy bol znalcovi Ing. Tuchyňovi zaplatený preddavok vo výške 3000,- Sk / č.l. 71 a 114/, t.j. v prepočte 99,58 eur a odmena vo výške 63,87 eur v súvislosti s vypracovaným znaleckým posudkom č. 142/2008, a to na základe uznesenia 10C 150/2006-158 z 4.9.2009 , ktoré rozhodnutie bolo potvrdené v celom rozsahu uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 291/2009- 165 z 30.11.2009, v dôsledku čoho prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.1.2010. Z preddavku 7000,- Sk, čo predstavuje v prepočte 232,36 eur potom zostalo 68,91 eur / 232,36 - 99,58- 63,87/ z ktorej sumy bola časť v sume 47,41 eur vyplatená v súvislosti s uznesením 10C 150/2006-254 z 28.9.2010 znalcovi Doc. Pavlovi Martonovi , ktoré rozhodnutie bolo potvrdené v celom rozsahu uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co 31/2010- 375 z 21.6.2011, v dôsledku čoho prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.8.2011, na základe úpravy sudcu z 30.10.2013 / č.l. 383 spisu/ a zvyšná časť z

preddavku , a to vo výške 21,50 eur bola vrátená navrhovateľovi v 1.rade dňa 22.11.2013, o čom svedčí záznam o výplate z č.l. 386 spisu 10C 150/2006 . Z uvedeného potom vyplýva, že o priznaní odmeny uvedeným znalcom bolo rozhodnuté uvedenými rozhodnutiami súdu, ktoré boli v rámci odvolacieho konania v celom rozsahu potvrdené, v dôsledku čoho prvostupňové rozhodnutia o priznaní odmeny znalcom nadobudli právoplatnosť, v dôsledku čoho nie je splnená podmienka, že by v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody došlo k vzniku škody navrhovateľom z titulu nezákonného rozhodnutia v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 6 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z., keďže uvedené rozhodnutia o priznaní odmeny znalcom boli potvrdené i v rámci odvolacieho konania, prvostupňové rozhodnutia neboli pre nezákonnosť zrušené resp. zmenené, preto nemožno ani konštatovať, že by došlo zo strany súdu z tohto titulu k nesprávnemu úradnému postupu. Preto súd i v tejto časti návrh navrhovateľov ako neopodstatnený zamietol.

O trovách konania účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal plný úspech v konaní priznal plnú náhradu uplatnených trov konania z titulu cestovných náhrad spolu vo výške 41,36 eur, za účasť na pojednávaní 13.2.2014 /395 km x 26,193 pri cene PHM 1,579, čo predstavuje 41,36 eur/ , ktoré trovy sú povinní nahradiť odporcovi navrhovateľa v 1/ a 2/ rade, keďže boli v konaní v celom rozsahu neúspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.